

Dosarul nr. 3ra-1019/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Gîrleanu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima. E. Palanciuc. A. Malîi)

DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele sedinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Maria Ghervas
Victor Burduh
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs depusă de Sergiu Bostan,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Bostan împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 cu privire la constatarea încălcării dreptului la petiționare, obligarea examinării cererii,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Sergiu Bostan, a fost casată parțial hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost menținută,

au fost respinse cererile de recurs depuse de Sergiu Bostan și au fost menținute încheierile Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 octombrie 2018 și 14 decembrie 2018

c o n s t a t ă:

La data de 08 octombrie 2018 Sergiu Bostan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 cu privire la constatarea încălcării dreptului la petiționare, obligarea examinării cererii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada mai 2016 - ianuarie 2018, pârâtul ÎMGFL-23, la serviciul „apă potabilă” tacit, neîntemeiat și abuziv i-a inclus surplus de consum de apă potabilă și i-a calculat arbitrar o datorie în sumă de 571,26 de lei.

Reclamantul nefiind de acord cu surplusul de apă s-a adresat la data de 23 septembrie 2016, pe acest fapt a depus o petiție administrației SA „Apă - Canal”,

primind un răspuns formal, din care motiv la 10 octombrie 2016, a revenit cu o petiție scrisă către administrația ÎMGFL - 23.

A mai menționat că administrația ÎMGFL - 23 nu i-a răspuns la petiție, din care motiv s-a adresat în judecată, iar la 02 iunie 2017, de către instanță au fost obligați să-i ofere răspuns, însă, deși i-a notificat, inclusiv în scris, la 26 decembrie 2017 și la 21 august 2018, răspuns formal și iresponsabil i-au dat numai la data de 08 octombrie 2018.

Totodată, l-au informat că scurgeri de apă la bloc nu au avut loc și că au stabilit că vinovați de consum ilicit și diferența de volum de apă înregistrat de contorul de control și indicațiile contoarelor individuale, altfel, spus de consumul fraudulos de apă potabilă în perioada indicată, se face cafeneaua „Fortus”, fapt ce a avut loc din motivul că contorul nu a fost instalat în subsolul blocului locativ, dar în fântâna din ograda blocului.

Astfel, din motivele acestor abateri ilegale solicită anularea datoriei în sumă de 571,26 de lei din factura de plată a apei potabile.

Cu referire la cerința sa privind neexecutarea de către ÎMGFL - 23 a hotărârii judecătorești din 02 iunie 2017, de a-i oferi răspuns la petiție, acest fapt este demonstrat și documentar, din care motiv, solicită atragerea la răspundere a administrației ÎMGFL - 23.

În final, a solicitat reclamantul Bostan Sergiu constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen la cererea din 21 august 2018 și anularea sumei de 571,26 de lei inclusă în factura de plată de administrația ÎMGFL-23 în perioada mai 2016-ianuarie 2018.

Prin încheierea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Bostan Sergiu în partea pretenției privind inițierea și atragerea pârâtului ÎMGFL - 23 la răspunderea prevăzută de norma legală în vigoare.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Sergiu Bostan, a fost constatată nesoluționarea în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan înaintată către ÎMGFL nr.23 la data de 21 august 2018, cu numărul de înregistrare 132. În rest, acțiunea înaintată de Bostan Sergiu a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

La data de 03 ianuarie 2019, Bostan Sergiu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 04 ianuarie 2019, Bostan Sergiu a depus recurs împotriva încheierii din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Sergiu Bostan, a fost casată parțial hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea pretenției admise cu privire la constatarea nesoluționării în termen legal a cererii și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acestei pretenții. În rest, hotărârea din 18 decembrie 2018 a fost

menținută. Au fost respinse recursurile depuse de Sergiu Bostan împotriva încheierilor din 12 octombrie 2018 și 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La data de 25 iunie 2019 Sergiu Bostan a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii sau casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a emis decizia cu încălcarea normelor de drept material și procedural și a apreciat superficial probele administrate.

A susținut că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 373 CPC și anume că prin decizia emisă i s-a înrăutățit situația în propria cale de atac și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

Articolul 247 din Codul administrativ consemnează că, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că, Sergiu Bostan, înaintând acțiunea în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 cu privire la constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen la cererea din 21 august 2018, examinarea cererii și excluderea sumei în mărime de 571,26 de lei din factura de plată și atragerea Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 la răspundere prevăzută de normele legale în vigoare.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță, prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a admis parțial acțiunea depusă de Sergiu Bostan și a fost constată neoluționarea în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan înaintată către ÎMGFL nr. 23 la data de 21 august 2018, cu nr. de înregistrare 132. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.49-53).

Hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani a fost contestată cu apel de către Sergiu Bostan, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele acumulate și a aplicat eronat normele de drept material.

Judecând apelul declarat de către Sergiu Bostan, instanța de apel l-a admis, casând hotărârea primei instanțe în partea admiterii cerinței cu privire la constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen și a adoptat în această parte o nouă hotărâre de respingere a acestei pretenții, în rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel în susținerea soluției sale a reținut că, Sergiu Bostan a pretins încălcarea dreptului său la informație prin neeliberarea unui răspuns întemeiat și în termen la cererea din 21 august 2018 și anularea sumei de 571,26 de lei.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 03 octombrie 2018 Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 a răspuns la petiția lui Bostan Sergiu din 21 august 2018, comunicându-i că volumul suplimentar (cota-parte) este inclus în factură conform prevederilor art. 29 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr.303 din 13.12.2013 și a Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrare pentru Reglementare în Energetică nr.271 din 16 decembrie 2015, care a intrat în vigoare la data de 25 martie 2016 (f.d. 10).

Astfel, instanța de apel a conchis că, Sergiu Bostan a primit răspuns la cererea din 21 august 2018 la data de 03 octombrie 2018 (f.d. 9), circumstanță care nu este negată de apelant, însă, de fapt prin cererea depusă acesta a urmărit scopul obligării

Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 de a executa hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 02 iunie 2017.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a notat că apelantul Sergiu Bostan prin acțiunea depusă, de fapt pretinde executarea unui hotărâri, pretenție ce nu poate fi apreciată ca fiind un drept lezată în condițiile în care legiuitorul instituie pârghii distincte în vederea ajutării justițiabilului de a-și executa hotărârea, iar din materialele cauzei nu rezultă că Bostan Sergiu ar fi întreprins măsuri în vederea intentării procedurii de executare a hotărârii judecătorești nominalizate. Totodată, a notat instanța de apel că dezacordul petiționarului cu conținutul informație nu constituie temei de constatare a încălcării dreptului acestuia la informație.

Ca urmare, Colegiul instanței de apel a conchis că Sergiu Bostan prin acțiunea depusă de fapt pretinde punerea în executare a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 02 iunie 2017 prin care Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 a fost obligată să examineze plângerea depusă de acesta la data de 10 octombrie 2016.

Subsecvent, Colegiul instanței de apel a mai reținut că Sergiu Bostan prin acțiunea depusă a mai solicitat anularea datoriei de 571,26 de lei.

Astfel, a stabilit instanța de apel că, din anul 2016, Sergiu Bostan nu a achitat volumul înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ și repartizat adăugător pentru fiecare apartament, astfel, în luna august 2018, datoria în cauză constituia suma de 571,26 de lei.

Colegiul civil al instanței de apel a conchis că prima instanță întemeiat a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Bostan Sergiu în partea pretenției privind inițierea și atragerea ÎMGFL - 23 la răspunderea prevăzută de normele legale în vigoare din motiv că nu rezultă existența raporturilor civile.

Totodată, instanța de apel a admis apelul declarat de Bostan Sergiu și a casat parțial hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 18 decembrie 2018 în partea admiterii cerinței cu privire la constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen și a adoptat în această parte o nouă hotărâre de respingere a acestei pretenții. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea primei instanțe a fost contestată numai de Sergiu Bostan. Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 nu a contestat hotărârea primei instanțe din 18 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani prin care a fost constatată nesoluționarea în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan depusă către ÎMGFL nr. 23 la data de 21 august 2018 cu numărul de înregistrare 132.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în prima instanță.

În urma celor constatate rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de Sergiu Bostan nu putea să se pronunțe asupra pretenției admise cu privire la constatarea

nesoluționării în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan depusă către ÎMGFL nr. 23 la data de 21 august 2018 cu numărul de înregistrare 132, ori Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 nu a contestat hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu art. 373 alin. (6) CPC, apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

La caz, instanța de recurs reține că contrar prevederilor și dispozițiilor art. 373 alin. (6) al Codului de procedură civilă, instanța de apel, judecând apelul declarat de către Sergiu Bostan a depășit limitele cererii de apel.

Ca consecință, este indubitabil că soluția instanței de apel, constituie o agravare a situației apelantului Sergiu Bostan, fiindu-i creată o poziție mai dificilă în propria cale de atac, ori instanța de apel respingând pretenția cu privire la constatarea nesoluționării în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan depusă către ÎMGFL nr. 23 la data de 21 august 2018 cu numărul de înregistrare 132, pe când apelantul în apel a invocat încălcarea de către instanța de fond a normelor de drept material în partea respingerii acțiunii sale.

Prin urmare, instanța de apel, judecând apelul declarat de către Sergiu Bostan a încălcat dispozițiile art. 373 alin. (6) al Codului de procedură civilă, potrivit cărora apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă, decât aceea din hotărârea atacată cu apel, ori hotărârea din data de 18 decembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani nu a fost contestată cu apel de către Întreprinderea Municipală de Gestionarea a Fondului Locativ nr. 23, care ar fi putut invoca ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei este cert că instanța de apel, judecând cauza, nu poate crea celui care a folosit calea de atac o situație mai grea, decât cea care rezultă din hotărârea atacată, urmează a fi respectată, fapt ce impune necesitatea casării deciziei instanței de apel și menținerii hotărârii primei instanțe.

În speță, prima instanță a constatat că în factura SA „Apă Canal Chișinău” nr.9651125 din 08 august 2018 eliberată pe numele lui Sergiu Bostan, este indicată datoria pentru perioada precedentă în mărime de 571,26 de lei (f.d. 11).

La data de 21 august 2018, reclamantul Sergiu Bostan a expediat o notificare în adresa ÎMGFL nr.23, în care a indicat că este neglijată hotărârea instanței de judecată prin care au fost obligați de a da răspuns la petiția din 10.10.2016, precum și a solicitat anularea datoriei de 571,26 de lei (f.d.9).

La data de 03 octombrie 2018, ÎMGFL nr.23 a răspuns la petiția lui Sergiu Bostan din 21 august 2018, comunicându-i că volumul suplimentar (cota-parte) este inclus în factură conform prevederilor art.29 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și canalizare nr.303 din 13.12.2013 și a Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și canalizare aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrare pentru Reglementare în Energetică nr.271 din 16.12.2015, care a intrat în vigoare la data de 25.03.2016 (f.d.10).

La data de 08 octombrie 2018 Sergiu Bostan s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.23 privind

constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen la cererea din 21.08.2018 și anularea sumei de 571,26 de lei (f.d.2).

În ceea ce privește solicitarea reclamantului Bostan Sergiu privind constatarea încălcării dreptului de a primi răspuns întemeiat și în termen la cererea din 21.08.2018, prima instanță just a admis-o parțial reieșind din următoarele.

Conform art. 14 alin.(1), (2) din Legea contenciosului administrativ (în vigoare la data examinării cauzei), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel. În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Conform art. 16 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

În corespundere cu art.16 alin.(1) al Legii cu privire la petiționare nr.190-XIII din 19.07.1994 (în vigoare la data examinării cauzei), petiționarii, care consideră că drepturile lor sînt lezate și nu sînt de acord cu deciziile organului sau persoanei oficiale, care au examinat petiția, au dreptul de a se adresa în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, dacă, conform legii, se adresează direct în instanță, sau de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă, sau, în caz dacă în intervalul menționat nu au primit răspuns - din ziua cînd trebuia să-l primească.

Conform art.16 alin.(2), (4) al Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19.07.1994, petiționarul depune în instanța de contencios administrativ, concomitent cu cererea, și răspunsul organului sau persoanei oficiale, care i-au refuzat restabilirea dreptului. Instanța de contencios administrativ examinează cererea conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu prevederile art.4 alin.(1), (3) din Legea cu privire la petiționare nr. 190 din 19.07.1994, prin petiție, în sensul prezentei legi, se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri. Petiționarul, care nu este satisfăcut de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit un răspuns în termenul stabilit de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă.

Conform art.12 alin.(1) lit.a) al Legii cu privire la petiționare nr. 190 din 19.07.1994, organul sau persoana oficială cărora le-au fost adresate petițiile sînt obligate: să examineze petițiile, inclusiv cererile prelabile, în termenul stabilit de lege.

Conform art.8 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare nr.190 din 19.07.1994, petițiile se examinează de către organele corespunzătoare în termen de 30 de zile lucrătoare, iar cele care nu necesită o studiere și examinare suplimentară - fără întârziere sau în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(4) și (5).

Astfel, prima instanță just a reținut că prin notificarea din 21 august 2018, reclamantul Bostan Sergiu a solicitat executarea hotărîrii judecătorești prin care au fost obligați de a da răspuns la petiția din 10 octombrie 2016, precum și a solicitat anularea datoriei de 571,26 de lei (f.d.9).

Notificarea nominalizată a fost recepționată de către ÎMGFL nr.23 la data de 21 august 2018, fiind înregistrată cu numărul de intrare 132 (f.d.9).

Așadar, fiind recepționată notificarea lui Sergiu Bostan de către ÎMGFL nr.23 la data de 23 august 2018, conform art.8 alin.(1) din Legea cu privire la petiționare (în vigoare la data examinării cauzei), ÎMGFL nr.23 urma să dea răspuns la notificarea în cauză în termen de 30 zile, însă răspunsul a fost întocmit și expediat la data de 03 octombrie 2018, ceea ce se demonstrează prin data aplicată pe răspunsul nr. 120 (f.d.10).

Prin urmare, în cauză, corect prima instanță a stabilit că ÎMGFL nr.23 nu a soluționat notificarea adresată de Sergiu Bostan în termenul legal prevăzut de lege, dar fiind recepționată notificarea la data de 21.08.2018, ÎMGFL nr.23 a întocmit și a expediat răspunsul la data de 03.10.2018, adică peste termenul de 30 zile prevăzut de legislația în vigoare.

În circumstanțele enunțate prima instanță just a constatat nesoluționarea în termen legal a cererii lui Sergiu Bostan înaintată către ÎMGFL nr.23 la data de 21 august 2018, cu numărul de înregistrare 132.

Referitor la temeinicia răspunsului din 03.10.2018, cu care nu este de acord reclamantul Sergiu Bostan, instanța de fond legal a conchis că din sensul Legii contenciosului administrativ, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice.

Instanța de recurs consideră că prima instanță corect a ajuns la concluzia respingerii pretenției reclamantului cu privire la anularea datoriei de 571,26 de lei din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe pentru justa soluționare a pricinii.

În conformitate cu art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluzia referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Astfel, reclamantul Sergiu Bostan în motivarea cerinței privind anularea sumei de 571,26 de lei, s-a limitat numai la solicitarea acestei cerințe, fără a prezenta careva probe concludente și pertinente care ar confirma netemeinicia datoriei în sumă de 571,26 de lei.

Conform prevederilor art. 29 alin. (1), (2) al Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr.303 din 13.12.2013, furnizarea serviciului public de alimentare cu apă de canalizare în blocurile locative se efectuează în baza contractelor încheiate între operator și gestionarul blocului locativ sau între operator și fiecare proprietar/chiriaș de apartament al blocului locativ în parte.

În blocurile locative în care contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare sînt încheiate cu gestionarul blocului locativ, facturarea serviciului se efectuează în baza tarifelor aprobate pentru furnizarea acestui serviciu la blocul locativ și a volumului de apă înregistrat de contorul comun instalat la bransamentul blocului, cu distribuirea integrală pe apartamente a volumului de apă înregistrat. Distribuirea pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la bransamentul blocului locativ se efectuează în baza datelor contoarelor instalate în apartamente de către proprietari/chiriași sau, în lipsa contoarelor, conform normelor de consum aplicate.

Volumul înregistrat de contorul de la bransamentul blocului locativ, dar nedistribuit, în baza indicațiilor contoarelor individuale/normelor de consum aplicate, se repartizează adăugător pentru fiecare apartament proporțional consumului înregistrat de contoarele instalate în apartament și conform normelor de consum.

Conform pct.114 al Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin hotărârea ANRE nr.271 din 16.12.2015, plata pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare se efectuează în baza facturii, emisă lunar de către operator și înmănată consumatorului sau expediată prin poștă.

Conform pct. 115 al Regulamentului nominalizat, facturile se emit în baza indicațiilor contorului sau, după caz, a normelor de consum și a tarifelor aprobate de către autoritățile administrației publice locale sau de către Agenție, cu respectarea prevederilor prezentului Regulament, inclusiv la emiterea facturilor pentru plata preventivă.

Conform pct.116 din același Regulament, în blocurile locative în care contractele de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare sunt încheiate cu gestionarul blocului locativ, facturarea serviciului se efectuează în baza tarifelor aprobate pentru furnizarea acestui serviciu la blocul locativ și a volumului de apă înregistrat de contorul comun instalat la bransamentul blocului, cu distribuirea integrală pe apartamente a volumului de apă înregistrat.

Distribuirea pe apartamente a volumului de apă înregistrat de contorul comun de la bransamentul blocului locativ se efectuează în baza datelor contoarelor instalate în apartamente de către proprietari/locatari sau, în lipsa contoarelor, conform normelor de consum aplicate.

Volumul înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ, dar nedistribuit, în baza indicațiilor contoarelor individuale/normelor de consum aplicate, se repartizează adăugător pentru fiecare apartament proporțional consumului înregistrat de contoarele instalate în apartament și conform normelor de consum în lipsa contoarelor.

Astfel, în temeiul normelor de drept menționate prima instanță corect a conchis că consumatorul efectuează plata pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare în baza facturilor emise în baza indicațiilor contorului, precum și a volumului înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ, care se repartizează adăugător pentru fiecare apartament.

Volumul înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ, care se repartizează adăugător pentru fiecare apartament, variază lunar de la câțiva bănuți până la câteva zeci de lei.

Prin urmare, ÎMGFL nr.23 dispune de obligațiunea de a distribui pe apartamente volumul de apă înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ, în anul 2016, reclamantul Sergiu Bostan nu a achitat volumul înregistrat de contorul de la brânșamentul blocului locativ și repartizat adăugător pentru fiecare apartament, astfel, în luna august 2018, datoria în cauză a constituit suma de 571,26 de lei.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se casează integral decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Victor Burduh

Iurie Bejenaru